

Som begrundelse for ændringsforslaget anføres i udvalgets betænkning:

„Et *flertal* (udvalget med undtagelse af det konservative folkepartis medlemmer) finder det under hensyn til vanskeligheden ved at få privat hushjælp i perioder, i hvilke husmoderen i et hjem på grund af sygdom eller lignende ikke er i stand til at passe sit normale arbejde i hjemmet, ønskeligt, at husmoderafløsningsordninger gennemføres i alle landets kommuner. Da det kan være vanskeligt at få en husmoderafløsningsordning gennemført omgående, foreslås det dog, at der fastsættes en frist af 5 år fra lovens ikrafttræden til at indføre ordningen.

....

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan med begrundelse i det kommunale selvstyre og navnlig af hensyn til de mindre kommuner ikke tiltræde de af flertallet foreslåede ændringer af §§ 1 og 8. ....“

Af de oplysninger, som udvalget havde indhentet gennem socialministeren, og som findes optrykt som bilag til udvalgets betænkning, fremgår, at husmoderafløsning var indført i ca. 925 af landets ca. 1300 kommuner, herunder alle større kommuner, således at ca. 88 pct. af befolkningen levede i kommuner med husmoderafløsning.

De vigtigste ændringer i øvrigt i forhold til den tidligere gældende lov er bestemmelser, der tager sigte på at fremme tilgangen til uddannelsen af husmoderafløserne.

Efter den tidligere lov ydedes der statstilskud til uddannelsen efter reglerne for husholdningsskoler og husholdningsseminarier. Efter disse regler ydes til den enkelte elev et tilskud, der udregnes på grundlag af den pågældendes økonomiske forhold, men aldrig kan nå op på mere end 70 pct. af kursusafgiften. For at fremme tilgangen til uddannelsen er undervisningen for husmoderafløserne nu gjort gratis for deltagerne.

Der er i loven skabt hjemmel for, at de i lov om invalide og folkepension § 4, stk. 8, omhandlede *hjemmehjælpere* efter kommunalbestyrelsens bestemmelse kan deltage i undervisningen på samme vilkår som husmoderafløserne.

Under uddannelsen vil husmoderafløserne i et vist omfang kunne få erstattet deres tabte fortjeneste. I overensstemmelse med den ordning, der administrativt blev indført ved socialministeriets cirkulære af 30. marts 1962, er det nu i loven bestemt, at der under uddannelsen kan ydes kompensation for mistede indtægter med et beløb, der svarer til 80 pct. af den